

ΔΙΑΤΑΓΗ 20 / 2023

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης 9/20-02-2023)

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Ο Ειρηνοδίκης Γιαννιτών

Γεώργιος Κιοσές

ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ

1. Τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 9/20-02-2023 αίτηση των: 1) Χρήστου Τσιρανίδη του Στυλιανού, κατοίκου Σκύδρας Πέλλας, Α.Φ.Μ 058360942, 2) Διαμάντως Τσόκα του Νικολάου, κατοίκου Καλοχωρίου Θεσσαλονίκης, Α.Φ.Μ 052990418, 3) Ανατολής Ιωακειμίδου του Νικολάου, κατοίκου Βέροιας, Α.Φ.Μ 043560273, 4) Ανδρέα Γκαντίδη του Θεοδώρου, κατοίκου Πολυκάστρου Κιλκίς, Α.Φ.Μ 062176219, 5) Ιωάννη Τοπούζη του Ιωάννη, κατοίκου Σκύδρας Πέλλας, Α.Φ.Μ 144903830, 6) Γεωργίου Καρασαββίδη του Βιτάνη, κατοίκου Βορεινού Πέλλας, Α.Φ.Μ 035251396, 7) Αντωνίου Λαζαριδη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Έδεσσας, Α.Φ.Μ 039891584, 8) Αρχοντούλας - Ευαγγελίας Πισμισάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Μελισίου Πέλλας, Α.Φ.Μ 159690380 και 9) Δημητρίου Συλλέκτη του Πέτρου, κατοίκου Σαρακηγών Πέλλας, Α.Φ.Μ 034648795, ως μελών της προσωρινής διοίκησης του υπό σύσταση σωματείου με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» και με διακριτικό τίτλο «ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ», που εδρεύει στην Τοπική Κοινότητα Παλαιάς Πέλλας του Δήμου Πέλλας, την οποία αίτηση υπογράφει ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους Στέλιος Μπανιώτης (Δ.Σ Γιαννιτών), ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η σύσταση νομικού προσώπου προϋποθέτει κατά κανόνα την έγκριση ή την άδεια κάποιας κρατικής ή δικαστικής αρχής, αποτελεί δε αναγκαία επιταγή η εναρμόνιση του σκοπού και της δραστηριότητας των ενώσεων προσώπων με τη νομιμότητα και τις θεμελιώδεις αρχές, στις οποίες οικοδομείται η Κοινωνία και η Πολιτεία. Με την έννοια αυτή, ο έλεγχος νομιμότητας, όπου προβλέπεται για τη σύσταση και τη λειτουργία νομικού προσώπου, αποτελεί επιτρεπτή οριοθέτηση της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι και της ιδιωτικής αυτονομίας υπό τον όρο ότι το αντικείμενο του ελέγχου, όσον αφορά ιδίως τον έλεγχο της νομιμότητας του σκοπού, περιορίζεται στην έρευνα αν ο σκοπός της ένωσης των προσώπων υπερβαίνει τα εξωτερικά όρια της ιδιωτικής αυτονομίας, όπως αυτά προσδιορίζονται από το Σύνταγμα, από τις απαγορεύσεις του νόμου και τις θεμελιώδεις αρχές που οριοθετούν τη δράση της ιδιωτικής αυτονομίας, σε όλο δε το εύρος του σωματειακού δικαίου ο έλεγχος νομιμότητας διενεργείται από τη δικαστική αρχή. Το δικαστήριο, εξετάζοντας την αίτηση για την έγκριση του καταστατικού του υπό σύσταση σωματείου και την εγγραφή του στο δημόσιο βιβλίο σωματείων, ελέγχει μόνο εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις τις οποίες θέτει ο νόμος για τη σύστασή του και δεν μπορεί να ελέγξει τη σκοπιμότητα της ίδρυσής του, αν δηλαδή το σωματείο είναι ή όχι κοινωνικά ωφέλιμο, εάν πράγματι με την επίτευξη του σκοπού του προάγει τα συμφέροντα των μελών του ή αν ανταγωνίζεται ή όχι άλλο παρεμφερές σωματείο. Περιορίζεται, έτσι, ο δικαστικός έλεγχος στη διαπίστωση της συνδρομής των όρων που τάσσουν οι διατάξεις των άρθρων 78 και 80 ΑΚ, καθώς και της ουσιαστικής προϋπόθεσης η οποία συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 105 αρ. 3 ΑΚ και συνίσταται στη μη αντίθεση του σκοπού του σωματείου στο νόμο, στην ηθική και στη δημόσια τάξη (βλ. Βλαστό, Αστικά Σωματεία, Συνδικαλιστικές & Εργοδοτικές Οργανώσεις, Συνεταιρισμοί, έκδ. 2002, 87). Ειδικότερα, από το άρθρο 12 παρ. 1 του Συντάγματος, με το οποίο ορίζεται ότι οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από

προηγούμενη άδεια, αλλά και από τη διάταξη του άρθρου 11 της από 4 Νοεμβρίου 1950 Συμβάσεως της Ρώμης «δια την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εθνικού δικαίου, υπερισχύει δε κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, με την οποία ορίζεται ότι: «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και εις την ελευθερίαν συνεταιρισμού συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως μετ' άλλων συνδικάτων και προσχωρήσεως εις συνδικάτα επί σκοπώ προαπίσεως των συμφερόντων του. Η άσκησης των δικαιωμάτων τούτων δεν επιτρέπεται να υπαχθή εις ετέρους περιορισμούς πέραν των υπό του νόμου προβλεπομένων και αποτελούντων αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας και της ηθικής ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων», σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 78, 80, 81 και 105 του ΑΚ, η τελευταία των οποίων, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, εφαρμόζεται και επί αναγνώρισεως σωματείου, συνάγεται ότι η σωματειακή ελευθερία, δηλαδή το δικαίωμα των πολιτών να συνιστούν μη κερδοσκοπικά σωματεία με χρονικά απροσδιόριστες επιδιώξεις ή να είναι μέλη αυτών, μπορεί να περιορισθεί θεμιτά, με τη μορφή της μη αναγνώρισης ή της διάλυσης του σωματείου με δικαστική απόφαση, εκτός από άλλες περιπτώσεις και όταν ο σκοπός ή η λειτουργία του σωματείου είναι παράνομοι ή αντίκεινται στη δημόσια τάξη υπό την έννοια ότι η μη αναγνώριση ή η διάλυση του σωματείου για τους λόγους αυτούς επιβάλλεται σε μία δημοκρατική κοινωνία ως αναγκαίο μέτρο και αποτελεί επιτακτική κοινωνική ανάγκη για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας ή την πρόληψη διαταραχών της τάξης. Περαιτέρω, στοιχείο προσδιοριστικό της ταυτότητας του σωματείου είναι η επωνυμία, όπως την ίδια λειτουργία επιτελεί το επώνυμο στα φυσικά πρόσωπα, συνακόλουθα, η επωνυμία εξ αυτού του λόγου επιβάλλεται να μην είναι

αντικειμενικά πρόσφορη να δημιουργήσει παραπλανητική εικόνα ή σύγχυση με τρίτους, ούτε αυτή να αντίκειται στο νόμο και τα χρηστά ήθη, διότι, σε διαφορετική περίπτωση, παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο, να απορρίψει τη σχετική αίτηση (ΑΠ 58/2006, ΑΠ 586/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Προκύπτει, επίσης, ότι ως νόμος, του οποίου η παράβαση μπορεί να επιφέρει τη μη αναγνώριση ή τη διάλυση του σωματείου, νοείται και το Σύνταγμα, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη Βουλή, και ότι η δημόσια τάξη, προς την οποία η αντίθεση του σκοπού ή της λειτουργίας του σωματείου δημιουργεί λόγο μη αναγνώρισής του κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 78, 80, 81 και 105 αρ. 3 του ΑΚ αποτελείται από θεμελιώδεις κανόνες και αρχές που κρατούν σε ορισμένο χρόνο στη χώρα και απηχούν τις δικαιϊκές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτειακές, πολιτικές, θρησκευτικές, ηθικές και άλλες αντιλήψεις, οι οποίες διέπουν τον έννομο βιοτικό ρυθμό αυτής, ενώ αντίθεση προς τη δημόσια τάξη υπάρχει όταν προσβάλλονται οι αντιλήψεις αυτές και διαταράσσεται ο βιοτικός ρυθμός (ΟΛΑΠ 6/1990, ΟΛΑΠ 17/1999, ΟΛΑΠ 4/2005, ΑΠ 58/2006 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Το έννομο δηλαδή αγαθό που προστατεύουν οι σχετικές διατάξεις είναι η κατάσταση κοινωνικής ηρεμίας που επιτρέπει σε όλα τα μέλη του κοινωνικού συνόλου να συμβιώνουν ειρηνικά, για την επίτευξη της οποίας άλλωστε και το ίδιο το Σύνταγμα ορίζει περιορισμούς συγκεκριμένων δικαιωμάτων στα άρθρα 11 παρ. 2, 13 παρ. 2 και 18 παρ. 3 (δικαίωμα συνάθροισης, ελευθερία λατρείας και δικαίωμα ιδιοκτησίας αντίστοιχα – ΑΠ 1406/2022, ΑΠ 840/2021, ΑΠ 1448/2009).

Στο άρθρο 1 παρ. 3 εδ. γ' του Ν. 4588/2019 (ΦΕΚ Α' 9/25.01.2019) «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών» ορίζεται ότι η επίσημη γλώσσα του δεύτερου συμβαλλόμενου μέρους και δη της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας θα είναι η Μακεδονική γλώσσα, όπως

αυτή περιγράφεται στο άρθρο 7 παρ. 3 και 4, στο δε άρθρο 7 του ανωτέρω νόμου ορίζεται: «1. Τα Μέρη αναγνωρίζουν ότι η εκατέρωθεν αντίληψη τους ως προς τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» αναφέρεται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά. 2. Όταν γίνεται αναφορά στο Πρώτο Μέρος, με αυτούς τους όρους νοούνται όχι μόνο η περιοχή και ο πληθυσμός της βόρειας περιοχής του Πρώτου Μέρους, αλλά και τα χαρακτηριστικά τους, καθώς και ο Ελληνικός πολιτισμός, η ιστορία, η κουλτούρα και η κληρονομιά αυτής της περιοχής από την αρχαιότητα έως σήμερα. 3. Όταν γίνεται αναφορά στο Δεύτερο Μέρος, με αυτούς τους όρους νοούνται η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά, διακριτώς διαφορετικά από αυτά που αναφέρονται στο Άρθρο 7(2). 4. Το Δεύτερο Μέρος σημειώνει ότι η επίσημη γλώσσα του, η Μακεδονική γλώσσα, ανήκει στην ομάδα των Νότιων Σλαβικών γλωσσών. Τα Μέρη σημειώνουν ότι η επίσημη γλώσσα και άλλα χαρακτηριστικά του Δεύτερου Μέρους δεν έχουν σχέση με τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της βόρειας περιοχής του Πρώτου Μέρους. 5. Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν αποσκοπεί στο να υποτιμήσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ή να αλλοιώσει ή να επηρεάσει τη χρήση από τους πολίτες εκάστου Μέρους». Τέλος, στο άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής: «Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας».

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες, υπό την ιδιότητα των μελών της προσωρινής διοίκησης του υπό σύσταση σωματίου με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» και με διακριτικό τίτλο «ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΝ

ΕΛΛΑΔΙ», ζητούν την έγκριση του καταστατικού αυτού, καθώς και την εγγραφή του στο τηρούμενο δημόσιο βιβλίο σωματείων. Η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Ειρηνοδίκη του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 739, 740 και 787 παρ. 1 ΚΠολΔ), πλην, όμως, είναι απορριπτέα, διότι ο σκοπός του υπό σύσταση σωματείου αντικείται ευθέως στο Ν. 4588/2019, καθώς και στη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 του καταστατικού του υπό σύσταση σωματείου ορίζεται ότι σκοπός του σωματείου είναι α) η προβολή και η διάδοση, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ότι ως Μακεδονική γλώσσα εννοείται η Αρχαία Ελληνική γλώσσα με τα ιδιαίτερα φωνητικά, γραμματολογικά και συντακτικά χαρακτηριστικά που χρησιμοποιούσαν στην καθημερινότητά τους οι αρχαίοι Μακεδόνες Έλληνες στο αρχαιοελληνικό βασίλειο της Μακεδονίας, ως αυτή είναι αποτυπωμένη στις μαρμάρινες επιγραφές και στα διάφορα αντικείμενα (συγγράμματα, νομίσματα, αμφορείς κ.λ.π) που βρέθηκαν στις ανασκαφές αρχαιολογικών χώρων εντός των γεωγραφικών ορίων της αρχαίας Μακεδονίας, βασιζόμενο στις πολυπληθείς μελέτες διακεκριμένων Ελλήνων και ξένων επιστημόνων και κυρίως στις μελέτες του καθηγητή γλωσσολογίας Νικολάου Ανδριώτη και β) η διατήρηση και καλλιέργεια της Μακεδονικής γλώσσας στην Ελλάδα και το εξωτερικό είτε οργανώνοντας μαθήματα αρχαίας Ελληνικής γλώσσας είτε προτείνοντας την αύξηση των ωρών διδασκαλίας των αρχαίων Ελληνικών σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες έτσι ώστε να υπάρχει χρόνος παράλληλα να διδάσκονται και τα ιδιαίτερα γλωσσικά χαρακτηριστικά που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Μακεδόνες. Ο ανωτέρω σκοπός, όμως, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το άρθρο 7 του Ν. 4588/2019, καθώς, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας, με την ανωτέρω Συμφωνία, ως Μακεδονική γλώσσα νοείται μόνον η γλώσσα των πολιτών του κράτους της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, η οποία ανήκει στην ομάδα των Νότιων Σλαβικών χωρών και ουδόλως συνδέεται με κάποιο χαρακτηριστικό του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, συνέχεια του οποίου αποτελεί το σύγχρονο Ελληνικό Κράτος, όπου πέραν της ομιλούμενης από όλους τους Έλληνες

πολίτες Ελληνικής γλώσσας, η οποία αποτελεί αδιαμφισβήτητη συνέχεια της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας, δεν υφίσταται γλώσσα ή γλωσσικό ιδίωμα με την ονομασία Μακεδονική (ΑΠ 1448/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ο όρος Μακεδονία, από αρχαιοτάτων χρόνων είναι όρος ιστορικός και γεωγραφικός και όχι εθνολογικός, οι δε αρχαίοι Μακεδόνες ως κάτοικοι της γνωστής από την αρχαιότητα περιοχής της Ελληνικής Μακεδονίας ήταν αναμφισβήτητα Έλληνες και χρησιμοποιούσαν την ίδια, με τους Έλληνες της νομίμου Ελλάδας, γλώσσα, πίστευαν στους ίδιους θεούς και είχαν τον ίδιο (Ελληνικό) πολιτισμό. Περαιτέρω, η επωνυμία του υπό σύσταση σωματείου «ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» (στην αγγλική γλώσσα «CENTER FOR THE MACEDONIAN LANGUAGE IN GREECE», όπως αναγράφεται στο άρθρο 1 του καταστατικού), ως στοιχείο προσδιοριστικό της ταυτότητάς του, με έδρα τη δημοτική κοινότητα Πέλλας της Περιφερειακής Ενότητας Πέλλας, μιας περιοχής που αποτέλεσε την πρωτεύουσα του Βασιλείου των αρχαίων Μακεδόνων και συνάμα παραμεθόριας περιοχής του σύγχρονου ελληνικού κράτους που συνορεύει με το κράτος της Βόρειας Μακεδονίας, είναι αντικειμενικά πρόσφορη να δημιουργήσει παραπλανητική εικόνα και την εντύπωση ότι επιδιώκεται η προώθηση άλλου γλωσσικού ιδιώματος υπό τον τίτλο «Μακεδονική γλώσσα» μη υπαρκτού στην Ελλάδα, ενώ προκαλεί σύγχυση σχετικά με τους λόγους που η γλώσσα ενός γειτονικού ξένου κράτους, που ομιλείται από τους πολίτες αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 παρ. 3 και 4 του Ν. 4588/2019, πρέπει να διατηρηθεί και να καλλιεργηθεί στην Ελλάδα. Σημειωτέον ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος, η άσκηση της εθνικής εκπαιδευτικής πολιτικής αποτελεί βασική αποστολή του Ελληνικού κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλυσή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες, σε καμία δε περίπτωση δεν μπορεί να γίνεται εκ πλαγίου μέσω ενός σωματείου (ήτοι μιας ιδιωτικής οντότητας), το οποίο επιχειρεί να επηρεάσει και να κατευθύνει την εκπαιδευτική

πολιτική του κράτους. Ενόψει των ανωτέρω, ο σκοπός του υπό σύσταση σωματείου αντιβαίνει ευθέως στις διατάξεις του Ν. 4588/2019, όπως αυτές αναλύθηκαν, καθώς και στη δημόσια τάξη και ασφάλεια, ενώ δημιουργεί κίνδυνο διατάραξης των διεθνών σχέσεων της Ελλάδας με άλλα κράτη και διεθνείς οργανισμούς, συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 9/20-02-2023 αίτηση περί αναγνώρισης σωματείου με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» και με διακριτικό τίτλο «ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ», με έδρα την Τοπική Κοινότητα Παλαιάς Πέλλας του Δήμου Πέλλας.

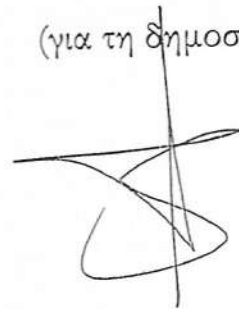
Εκδόθηκε και δημοσιεύθηκε στα Γιαννιτσά, στις 19^η Απριλίου 2023.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

Πιστό αντίγραφο
θεωρήθηκε η σήμανσή του
Γιαννιτσά, 24.1.4.../2023
Ο/Μ Γραμματέας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΪΛ